

A bord del vaixell
Mediterranean, dimarts, 17 d'Octubre 1961

Estimat amic Ferrater:

Ja ho veus veig flotant
cap a Valpàis, se reborn d'Itàlia. I com que devia
banyar al port de la Guaira, et feig agraït, i m'ets
per que ja que ens aprop d'E.E.U. T'arribem aviat nos
mesos.

Esper que tant ting
com la Renée i el seu marit estem molt bé. Jo he
lavor que tinc els meus dos bones He creat pat del
cosa poc agradable. El jo que any, heu m'era
dona i la meua filla, pensem que no tindran
cap impediment per anar a passar uns anys
a Catalunya, en temps bo a propòsit per gaudir
del paisatge i de l'evolució de vida que en bon temps
es ven a tots els pobles. La nostra Ideal, que és la
de més forta formació catalana, he de veure en bé
la gent, les costums, les festes, el paisatge i tots
les formes de vida. Per això no m'heu a compe
nyer.

Jo m'he en veig anar em-
pit per una intenció que podria acabar com una
actitud a treure.

Atret per la controvèrsia del
pavat, varieg en ària el meu "Cont" als pors Florès
d'Alguer. primer. El llibre ha tingut elogi

i jo dic favorablement de tots els Revistes catalanes que
a publicaran pel món. Tindria el pavat prou
caràcter i independentència per que la opinió dels lleng
autòctons de l'Occident for coneguda?

Si així es podia portar,
no seria la primera coincidència en la tanke avian
espiritual de tots els catalans, de de dentro i de de fora?
Ferran Soldevila i Rafael Tassier com a xic de un llibre
Haurien pogut fer diverses reflexions sobre el con-
tingut i a bast. No tot el pavat es història amb el
doble problema de la seva existència i la possibilitat

17.X.61 - II

construction de l'entrecorde, a base d'otorgar-li
porems.

S'havia parlat, mentre tant,
de la Paris i B. Ariz a la possibilitat que per
l'any 1962 els jors es repetissin a Xile.
Altre vegada els catalans de San Diego
per descompte en hom en el jor a donar meua franqueja,
per llur servicialtat d'arribada de catalans de
Xile, passant-li el passaport d'anada a Alfons,
per anar a França propus parlar amb els seus
per un any. Això em plau per que jo podria
anar a Alfons. L'ariz fu pitic el meu propost
de no anar hi per assegurar la seva anada com
a representant dels catalans de Xile de los jors
de Sardenya. I també, per assegurar-me un
bon company com ell en el viatge i en la Festa.

Juan je vaurig venir després
la financiació del seu viatge en diners a
preparar la festa, i per el propi Juan de que
va insistir-me molt perquè hi anés. Tu saps
com es de porre per corre món i com es de maniche
per viure en l'incert. Ell va estar content de
convencem i de tenir company. La propost de meu
crítica molt bona que em va fer el Dr. Juan Cuatrecasas
a la Revista Catalunya de Bonn Ariz, es va
engrossir, assegurant-me que veia el 90% de proba-
bilitat que el meu "cant" podria ser premiat.

I je em tonto que el 17 d'Agost
sortim de San Diego en avió cap a B. Ariz per
un bancan el 21 en l'Andrea Costa, amb catalans
d'Argentina cap a Cagharí, port del Sur de Sardenya.
Amb algun arribament el 8.9.61 a Alfons, vifem
els jors Florats.

17.X.61-III

S'entredà a Alguer un feu unio-
cionant. A l'Alguer tantament, a tots les Torres
històriques: a molts edificis oficials i parti-
culars omplim la bandera italiana al costat
de la catalana. Tots els pechs de llum mitjan
a tots els passadys centrats tenim un mant
català de les o f. c. m. de tanany. A dalt
en llauts amb els colors de la bandera italiana
per les parets de tots els carrers cartells de mig
de dos metres amb la següent inscripció: "Dues
vinguts els amics i el feu un mant català a
la ciutat d'Alguer" i "Per Florenç de la
Alguer catalana a Alguer" La font ens va
a collir de manera molt simpàtic i senzilla.
Homes i dones grans i vells, joves i nois, xitella
arriba en paraven i en posquem tenen "vosaltres
sou catalans, no és cert?" "Nosaltres, los senyors,
també." I parlarem amb la molta alegria i de
plena convicció el fort parabolisme en el llun-
guatge parlat. Entre altres de un mant i a brasa
ens la podem grans.

El Sr. Lluís de Comite N'pamigador,
Antoni Simon Monda, dard ent l'edició, en què tot
en va ser per ell, jo tenim un feu un mant
bony del meu llibre. I que en arivar. Com que en
dora - la inscripció en el n.º 33 - el veiem Alguer ell,
de 708 alfareros catòlics, i de va un veu en un mant
fortament. Ell de hia, per que va feu vint anys a Barce-
lona, que el prout, que tenia posum pa catòlics, volia che-
gar. Li em dels posumis del cartells per i com el righ-
ment d'una un tenim en a dos anys de temps per
entran en la convocatòria - entre la data d'edició: la
de ocupar de pos, i el meu llibre era editat el any

17. X. 1961. IV

1958, no podiem fer-ho per contradicció al Refle-
mant. Alhora, decidirem atropar. Li hauréu
Honorífica. És a dir, sembla que fou
un premi atropat amb parantada de traïció
i plena consciència. Un detall. Els drets són
molt catòlics. L'altre treballa de la casta, entre els
que s'havia de fer o no fer en la Festa, el català
Jesús Pons Batllori, que com sempre resideix a
Roma, on ocupa, entre altres, el càrrec de

10 en el darrer moment en el
verdict, com a premi a l'espècie. El Tracte era ple
de Lland. Els altres, els meus com paupers de rictus,
els organitzadors i els començadors, amirats d'Europa
d'Europa i d'Amèrica, m'atropaven per la seva
que d'una forma en retirar el premi per la seva falta
i significativa. A mi realment em va envair
ment. 10 portava 20 exemplars del Cant i treballava
m'entendria: del jurat, dels organitzadors, dels
que venien de Barcelona, sobretot. Tria, Festa
i Lland m'el demanava dedicat i altre exemplar
per fer llegir a amics i coneguts. Al dia següent
le feu un paragrau en ocasió per que era el
Lland que venia de més lluny; que deien
de el de la gentosa més viva i original. El
on pre de la Festa de proclamació dels premis
li va haver de pagar. Un bon detall: 10 premi
dignitat per parlar en nom dels premis. 10
vany era tan bon com significatiu en les
meus parants. Eren uns 200 començats. Allí,
més de, vany per que més clar la seva traïció

que s'era tributava.

Efectivament, l'intericés
no m'havia trait. El meu llibret, en silenci,
havia creat una unitat espiritual. Prometedor,
significativa, valiosa.

Estava content i una mica
esperançat. Me'n trobo, deu a, satisfet.
En arribar a casa, començaré a rebre cartes
i Revistes amb comentaris.

Seguiré a passar 4 dies a Milpa
i a en acabar Jenova per començar una
beliciosa passjada artística per els principals
llocs de l'Italia belicosa. Estoc content de
ser i amb els últims llibrets de bellesa i d'emoions
artística.

En arribar a Barcelona, esperava
una família, amics, coneixibles i desxables. Al final
lonts havia fet des d'Italia per pué, amb 6 mesos
d'entrada, s'atencassin a bord aquells per els plajers
deber-me. Les autoritats policials del port a través
de comunitats. En pujar el vaixell vam presentar
el Comissari segon del vaixell qui em 10, per que
no s'explicaven per 186 persones haguéssim un demanat
per mi per puja a bord. Havem donat solament per mi
a 10 persones. Una d'elles, l'advocat Maria Ruchio
Tardoni em diu que li havien presentat per em
10, per que es compromien les dues anys de visita. Promi-
cament es veu que efectivament en un nodria comari-
diària, les que ocupen a tota limitació. Però per els
poten brar qui s'liga, assegurant-hi que en realitat
10 era ~~ment~~ ^{ment} veribles per ell. Vam veure. 10 vanig
haver de baixar per a compondre als anys de visita per tot

